

Carrer de Pinós

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Pinós, s/n.
Emplaçament A la zona d'eixample de Granollers
Alçada: 152

Coordenades:

Latitud: 41.6103
Longitud: 2.29175
UTM Est (X): 440988
UTM Nord (Y): 4606752

Classificació

Número de fitxa 08096 - 211
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme Popular
Segle XIX-XXI
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Moltes de les cases antigues s'han anat substituint.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Descripció

Carrer que forma part de l'eixample granollerí en la seva part desenvolupada cap al nord-est, prop de la via del tren de França.

Tradicionalment era edificat amb un tipus de casa popular, especialment del primer terç del segle XX. Eren edificis senzills, habitats majoritàriament per obrers, construïts entre mitgeres, de planta baixa, generalment amb una eixida posterior per al pou i el safareig. En els darrers anys moltes d'aquestes cases s'han anat substituint per edificis moderns. Les que queden presenten una estètica urbana. En alguns casos s'hi poden veure elements decoratius, com relleus ceràmics o altres. Els edificis d'un cert interès patrimonial que es conserven són:

Cases número 3 (edifici de tipologia tradicional), 19 (edifici de tipologia tradicional), 21 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa i d'estil modernista).

Història

L'eixample de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

Pel que fa al carrer de Pinós, al tombant de segle XX es trobava en procés de formació, mentre que els carrers immediatament més al sud (Bruniquer i Vinyamata) ja s'havien urbanitzat completament.

El nom d'aquest carrer fa referència a la família nobiliària dels Pinós, que tenien una torre de vigilància (la Torre de Pinós) en un terreny proper, darrera l'actual hospital. Els Pinós van estar vinculats a Granollers des del segle XVII, a través del matrimoni de Josep Galceran de Pinós amb Maria de Rocabertí, descendent dels nobles de Tagamanent. Alguns membres d'aquest destacat llinatge van tenir un paper rellevant en la Guerra de Successió.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986b). "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", a *Estudis de Granollers i del Vallés Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, Granollers: Servei Municipal de Cultura, pp. 65-76.

